

Meer dan stenen

Vanuit de zusterflat keek ik ooit uit over het terrein van psychiatrisch centrum Joris. Een met hekken omheinde leefgemeenschap waar mensen woonden met een psychiatrische achtergrond. Grote paviljoens, omringd door een winkel, kapsalon, kasloket, restaurant, boekbinderij, werkplaatsen en een grote centrale keuken. Achterhaald door de tijd.

De gedateerde huisvesting waar in beslotenheid geleefd werd, is gesloopt en afgebroken. Op een golf van goede bedoelingen werd ingezet op ambulantisering, participatie en vermaatschappelijking. Vaak heb ik me afgevraagd waar de bewoners van toen zijn gebleven. Lukte het om mee te doen in de samenleving na zoveel jaren van buitensluiting? Kwamen ze terecht in andere instellingen of werden ze overgeleverd aan ambulante verwaarlozing? De antwoorden ken ik niet, hun namen staan me nog helder voor de geest. Het moet ingrijpend zijn geweest in hun leven en in die van hun familieleden.

Een huis voor veertig mensen

Vandaag was ik terug op het voor mij onherkenbare terrein om met manager bedrijfsvoering Barbara Brouwer te spreken over het nieuwbouwproject van GGZ Delfland. Binnenkort dreunen de eerste heipalen de grond in. Barbara licht de duurzaamheid van de bouw toe. Er wordt klimaatneutraal gewerkt. Een loffelijk streven, het gaat hier echter om meer dan stenen. Voor veertig mensen wordt dit hun huis.

De voorziening biedt vanuit de Wet langdurige zorg (Wlz) een combinatie van herstelgericht behandelen en bestendig wonen

op een veilige plek. Op de begane grond komt het F(ACT) team. Op de drie etages komen vier units voor 10 bewoners met een ernstige psychiatrische en/of verslavingsachtergrond en een Wlz-indicatie wonen.

Vers koken

Het doel is niet om de geschiedenis te herhalen. De centrale keuken keert niet terug. Vers koken is onderdeel van dagbesteding. Behandeling is gericht op stabiliteit, het verminderen van middelengebruik en het bereiken van een dagritme met 'aansprekende' activiteiten. De begeleiders moeten daarin aanknopingspunten kunnen bieden vanuit hun persoonlijke sportieve of creatieve interesses.

Volledig stoppen met middelengebruik is geen heilig doel. Hard drugs worden echter niet gedoogd. Richtlijnen en protocollen zijn al gemaakt en samenwerking met wijkagenten is ingezet. De uitdaging is zeker de moeite waard. Ondanks alle prachtige visies van meedoen en herstel valt er een groep tussen wal en schip. Hopelijk is het project een oplossing voor deze mensen en hun naasten, die al zo vaak als speelballen op de golven van ontwikkelingen meedreven.

Veiligheid en rust

Het getuigt van moed dat GGZ Delfland deze uitdaging aangaat en niet rigide vasthoudt aan de overtuiging dat iedereen in staat is om mee te doen. Vanuit realisme en compassie biedt ze een hernieuwd fundament van veiligheid. Er zijn nu eenmaal meer wegen naar herstel.

Mieke Verwoerd

Mieke Verwoerd (SPV) was in 1980 leerling psychiatrisch verpleegkundige in het toenmalige Sint Joris Gasthuis.

Nieuwbouwproject GGZ Delfland, 2022

Nieuwbouwproject Sint Joris Gasthuis, 1894